

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200613
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5621200613.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: LUDOSS, s.r.o., so sídlom Dr. J. Gašperika 601/8, Liptovský Hrádok, IČO: 44 567 057, právne zastúpený JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom so sídlom v R., L. XX, proti žalovanému: Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o vydanie veci a o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23. 03. 2021 č.k. 21C/8/2021-77, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovanému a organizačným útvarom Ministerstva vnútra SR z a k a z u j e , scudziť, prenajať, zaťažiť, odovzdať inej osobe, inému policajnému útvaru alebo inému štátu osobné motorové vozidlo továrenskej značky Land Rover Range Rover Velar 2.0 TDI, rok výroky 2018, typ LY/S5BB2F/A5B1, hnedej metalízy „Kaikoura Stone“, VIN: SALYA2BNXJA720351, EČV: LM-555DD, číslo technického preukazu TB 062031, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Vo zvyšnej časti, pokiaľ žalobca sa domáhal zákazu žalovaného predmetné motorové vozidlo „užívať“, „previesť“, „inak nakladať s osobným motorovým vozidlom“, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť žalovanému zákaz nakladať - užívať, scudziť, prenajať, zaťažiť, previesť, odovzdať inej osobe, inému policajnému útvaru, alebo inému štátu, alebo inak nakladať - s osobným motorovým vozidlom zn. Land Rover Range Rover Velar 2.0 TDI, rok výroky 2018, typ LY/S5BB2F/A5B1, hnedej metalízy „Kaikoura Stone“, VIN: SALYA2BNXJA720351, EČV: LM-555DD, číslo technického preukazu TB 062031 (ďalej len „predmetné vozidlo“), ako nedôvodný zamietol. Z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré bolo podané spolu s návrhom žalobcu vo veci samej - o vydanie motorového vozidla v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka - mal osvedčené, že dňa 14. 12. 2020 bolo Okresným riaditeľstvom policajného zboru, odborom Liptovský Mikuláš, odborom kriminálnej polície, 1. operatívnym oddelením zaistené predmetné motorové vozidlo z dôvodu, že vzniklo podozrenie, že táto vec má súvis alebo pochádza z trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánov v konaní o priestupku. Podaním z 17.02. 2021 žalobca požiadal predmetné Okresné riaditeľstvo policajného zboru Liptovský Mikuláš o vrátenie predmetného vozidla s odôvodnením, že je výlučným vlastníkom tohto vozidla. Z odpovede Okresného riaditeľstva policajného zboru v Liptovskom Mikuláši z 18.02. 2021 bolo podané žalobcovi vysvetlenie, že k zaisteniu predmetného vozidla došlo z dôvodu podozrenia, že toto vozidlo má súvis so spáchaním trestného činu, alebo priestupku, pričom sa doplnilo, že k zaisteniu vozidla došlo na základe podnetu nemeckej polície, nakoľko po predmetnom vozidle bolo nemeckou stranou vyhlásené pátranie v Schengenskom priestore z dôvodu spáchania trestného činu podvodu, ku ktorému malo dôjsť v období od 12. 05. 2018 do 12.07. 2019 na území Nemecka, ktorý skutok je riešený

nemeckými orgánmi. Nemecká polícia doručila Okresnému riaditeľstvu policajného zboru v Liptovskom Mikuláši správu, v ktorej bolo uvedené, že majiteľom predmetného vozidla je FCA Bank Deutschland GmbH, so sídlom v Spolkovej republike Nemecko, Salzstraße, D. 74076, Heilbronn, Germany, pričom táto spoločnosť má záujem o vrátenie vozidla. Zároveň žalobcovi bolo oznámené, že predmetné vozidlo bolo umiestnené do úschovy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. s tým, že si môže v lehote 60 dní od doručenia tohto oznámenia uplatniť vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde Slovenskej republiky a ďalej bol vyzvaný, aby policajnému orgánu oznámil, či takéto právo na súde uplatnil. Vychádzajúc z uvedeného, keďže konajúci policajný orgán legitímne mal pochybnosti o tom, či zaistené vozidlo patrí osobe, ktorej bolo zaistené, správne v súlade s ustanovením § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. uložil vec do úschovy, pričom riadne poučil žalobcu o tom, že si môže v lehote 60 dní od doručenia tohto vyrozumienia uplatniť vlastnícke alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde SR. Vzhľadom na zákonný postup uvedený v § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z., nemožno žalovaného považovať za pasívne vecne legitimovaného na vydanie veci voči žalobcovi v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pasívne legitimovaným žalovaný na vydanie veci by mohol byť až vtedy, ak by súd v osobitnom konaní žalobcu určil za výlučného vlastníka predmetného vozidla. Policajný orgán pri rozhodovaní podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. v prípade právomoci nemá skúmať pochybnosti o vlastníctve veci dokazovaním zameraným na túto otázku. Skúmanie otázky vlastníctva resp. iného práva k veci v takýchto prípadoch patrí do výlučnej právomoci civilného súdu (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/60/2003 a 4Cdo/87/2011). V tejto prejednávanej veci otázku vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu nemohol riešiť ani otázku prejudiciálnu, keďže druhou stranu sporu nie je domnelý vlastník - spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH, u ktorej by došlo k odopretiu práva procesnej strany. Keďže v danom prípade absencia takejto žaloby absentuje, návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, prípadne inak správneho postupu policajného orgánu podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z., nebolo možné vyhovieť. Navyiac, ak vznikla pochybnosť o vlastníctve veci, ktorá v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. odôvodňovala uloženie veci do úschovy, nie je možné v zmysle § 21 ods. 2 citovaného zákona vydať vec orgánom činným v trestnom konaní resp. polícii cudzieho štátu.

2. Proti uznesenie súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že vlastníctvo k predmetnému vozidlu nadobudol derivatívnym spôsobom dňa 07. 11. 2017 v okamihu prevzatia hnutelnej veci na základe predtým uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 30. 10. 2017, ústne uzatvorenej medzi spoločnosťou Bavaria Exclusive Cars GmbH, so sídlom Siemensstrasse 32, ako predávajúcim na strane jednej a ním ako kupujúcim; a zároveň originálnym spôsobom 07. 11. 2020 - na základe Osvedčenia o vydržaní spísaného vo forme Notárskej zápisnice č. 33/2021, NZ 4943/2021, NCRIs 5039/2021 zo dňa 02. 03. 2021. Ďalej uviedol, že obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie nezodpovedá podmienkam § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie totiž prebral obsah vyjadrení Okresného riaditeľstva policajného zboru Liptovský Mikuláš bez toho, aby sa zaoberal ich reálnosťou. V konaní pred Okresným riaditeľstvom policajného zboru Liptovský Mikuláš si právo k veci neuplatnila spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH. Policajný útvar iného štátu len oznámil Okresnému riaditeľstvu policajného zboru Liptovský Mikuláš, že vlastníkom veci je spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH a táto „o vec má záujem“. Ide o vyjadrenie, ktoré je preberané ako fakt, a to bez prihliadnutia na skutočnosť, že uvedené tvrdenie nie je ničím dodnes preukázané a že uvedené ani o sebe netvrdí spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH alebo policajný útvar iného štátu. Na základe ním predložených dokladov spolu s podanou žalobou vydanie veci jednoznačne vlastníctvo a právny dôvod nadobudnutia vlastníctva jednoznačne preukázal. So spoločnosťou FCA Bank Deutschland GmbH nemal v minulosti žiadny právny vzťah, predmetné vozidlo kúpil ako nové, v technickom preukaze, ktoré je verejnou listinou je zapísaný ako vlastník tejto veci, ktorú aj reálne užíva. Pravosť listiny - Osvedčenie o evidencii - II. časť TB 062031 nebola do súčasnej doby žiadnym právne relevantným spôsobom spochybnená ani vyvrátená. Dokladmi, ktoré preukazujú tak derivatívny, ako aj originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, sa súd prvej inštancie dôsledne nezaoberal. Takýto postup súdu prvej inštancie je v rozpore so závermi prijatými v náleze Ústavného súdu SR z 02. 06. 2011 sp. zn. II. ÚS/4/2011, v zmysle ktorých, z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkazmi návrhy strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Pri výklade ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. zaujal súd príliš formalistický postup v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov zákona č. 171/1993 Z. z. vo vzťahu k okolnostiam prejednávanej veci. Z výkladu ustanovenia § 21 ods. 9 vyplýva, že ak konajúci útvar policajného zboru zvolí postup podľa tohto ustanovenia, je zo zákona povinný vyzvať všetky osoby, ktoré si uplatňujú právo na vec. Z doterajšej komunikácie vyplýva, že konajúci útvar policajného zboru vyzval

na uplatnenie vlastníckeho alebo iného práva na súde v lehote 60 dní iba jeho, nie však spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH. Samotné znenie ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. spôsobuje neistotu v jeho právach, pretože je nejasné, pripúšťa viacero možností výkladu a jeho formalistická aplikácia vyústila do absurdnej situácie, ktorá mu znemožňuje reálnu ochranu jeho vlastníckeho práva k zaistenej veci, a contrario právna ochrana vymedzená v tomto zákonnom ustanovení sa javí ako iluzórna. Nejasnou sa javí výklad hypotézy právnej normy uvedenej v právnej časti „ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba“, nakoľko nie je možné zistiť, aké konanie je možné vôbec považovať za uplatnenie si práva. V zmysle gramatického a logického výkladu uvedenej právnej normy za uplatnenie práva sa môže považovať iba priame konanie osoby, ktorá o sebe tvrdí, že vec je oprávnená mať u seba. Za uplatnenie si práva preto a contrario nie je možné považovať oznámenie policajného orgánu iného štátu o tom, že tretia osoba „o vec má záujem“ a to navyše bez predloženia akýchkoľvek listín preukazujúcich vlastníctvo. Skutočnosť, že spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH o sebe tvrdí v konaní pred orgánom iného štátu, ktorého nie je účastníkom (žalobca), že je údajným vlastníkom zaistenej veci eventuálne, že o vec má záujem, nie je možné považovať za „uplatnenie práva“ v zmysle zákonnej podmienky § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. Za uplatnenie práva je možné považovať len také právne relevantné konanie, ktorým sa domnelý vlastník domáha vydania veci od osoby, ktorá mu ju neprávom zadržuje a to v konaní, ktoré je na to určené. K právne relevantnému uplatneniu práva inou osobou môže dôjsť v čase pred vydaním rozhodnutia o uložení zaistenej veci do úschovy, nakoľko inak neexistuje dôvod na takýto postup. Táto skutočnosť vyplýva z logickej stavby hypotézy uvedenej právnej normy „... ak si ... uplatní ... útvar policajného zboru uloží ...“. Uloženie zaistenej veci do úschovy je možné len za splnenia jednej z dvoch zákonných podmienok a to: a) ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo b) ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba. Ani jedna zo zákonných podmienok v danom prípade nebola splnená. V zákone stanovenej lehote 90 dní spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH nevykonala ani jediný úkon, ktorým by došlo k uplatneniu práva na zaistenú vec podľa slovenskej právnej úpravy. Navyše, uplatnenie si práva na vec musí byť realizované právne relevantným spôsobom, teda musí dôjsť k takému oznámeniu, ktoré je riadne zdôvodnené a podložené listinnými dôkazmi preukazujúcimi vlastníctvo k veci v takom rozsahu, že je možné odôvodnene sa domnievať, že vlastnícke právo doterajšieho vlastníka je spochybnené. Ustanovenie § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. neupravuje, akým spôsobom sa vlastník má domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva na súde. Základnou podmienkou na to, aby sa vec v budúcnosti nemohla stať majetkom štátu, je podanie žaloby v zákone stanovenej lehote a oznámenie tejto skutočnosti útvaru policajného zboru, ktorý vec uložil do úschovy. Po splnení tejto podmienky sa vec uložená do úschovy už nemôže stať majetkom štátu ani v prípade, ak súd žalobu zamietne. Takto vymedzená uvedená právna úprava však vyvoláva značnú neistotu v jeho postavení. Podľa názoru útvaru policajného zboru, ktorá zaistenú vec uloží do úschovy, by takouto žalobou mala byť výlučne žaloba o určenie vlastníckeho práva; tento názor prevzal bez ďalšieho skúmania uvedenej právnej normy aj súd prvej inštancie. Takáto skutočnosť však zo žiadneho možného výkladu uvedenej právnej normy nevyplýva. Môže ísť teda o akúkoľvek žalobu, ktorá je spôsobilá privodiť ochranu práv vlastníka. Takouto žalobou môže byť nielen žaloba o určenie vlastníctva, ale aj žaloba o vydanie veci, prípadne zapieracia žaloba s negatívnym určujúcim výrokom. Rozhodujúcim faktorom pre podanie žaloby je právne postavenie vlastníka. Z hľadiska predpokladov prípustnosti určovacej žaloby vychádzajúc ďalej zo znenia ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. je možné dospieť k záveru, že súd má rozhodnúť o vrátení zaistenej veci, teda jediná žaloba, ktorá sa javí ako dôvodná a prípustná je žaloba o plnenie, pričom otázku vlastníctva je potrebné posudzovať ako otázku predbežnú. Pokiaľ ide o určenie okruhu žalovaných, uloženie povinnosti vrátiť zaistenú vec je možné len tej osobe, ktorá zaistenie vykonala v rámci plnenia úradných povinností, teda len vo vzťahu k osobe, ktorá zaistenie vykonala. Takúto povinnosť nemožno uložiť tretej osobe, ktorá spornosť vlastníctva vyvolala svojim tvrdením o domnelom vlastníctve, pretože táto zaistenú vec nedrží, nenachádza sa v jej dispozícii, ani v úschove, preto ju nemôže vydať ako zaistenú. K obmedzeniu vlastníckeho práva v zmysle § 21 ods. 3 a ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. dochádza k neprimeranému zásahu do jeho vlastníckeho práva, ktorý je nedôvodný, nezákonný a vybočuje z medzí proporcionality. Skutočnosť, že v danom prípade spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH „o vec má záujem“ bez akéhokoľvek preukázania vlastníctva, nemôže v žiadnej príčinnej súvislosti odôvodňovať zásah do jeho vlastníckeho práva odňatím veci z jej dispozície. V prípade takéhoto núteného obmedzenia vlastníckeho práva sú narušené ústavné princípy, ktorými sú princíp právnej istoty, princíp spravodlivosti (princíp materiálneho právneho štátu), tak ako vyplýva z citovaných rozhodnutí ústavného súdu. Aj obdobne v prejednávanej veci na Najvyššom súde SR sp. zn. 4Cdo/87/2011 v rozsudku z 26. 07. 2012 sú prijaté závery ohľadom ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. pri výklade práva k zaistenej veci, ak si právo k zaistenej veci uplatňuje ďalšia osoba,

prípadne viac osôb, kedy podľa dovolacieho súdu v pochybnostiach o práve k veci nemôžu vyvolávať účinky ničím nepodložené, nepreukázané tvrdenia ďalšie osoby uplatňujúce si právo k zaistenej veci, ako je to v danom prípade. V zmysle výkladu práva v uvedenom dovolacom konaní, ktoré možno aplikovať aj na konkrétnu prejednávajúcu vec, súd prvej inštancie bol v konaní v prvom rade povinný zaoberať sa tým, či existuje dôvod na zaistenie veci, či tento dôvod trvá alebo odpadol a ak odpadol, či existuje dôvod na uloženie veci do úschovy (§ 21 ods. 9) ak nie, či existuje dôvod na vrátenie veci (§ 21 ods. 3). Keďže preukázal, že jeho vlastnícke právo je nepochybné a dodnes nebolo spochybnené, neexistoval v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. dôvod na uloženie zaistenej veci do úschovy a zároveň (ako konštatoval dovolací súd), za takéhoto stavu ako vlastník nemá žiaden dôvod vyvolať súdny spor so spoločnosťou FCA Bank Deutschland GmbH o vlastníctvo k tomuto motorovému vozidlu. Podaná žaloba je založená práve na argumentácii o tom, že ani jeden z dvoch zákonných dôvodov na postup podľa ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. nie je naplnený, postup policajného orgánu je nezákonný, a preto žalovaný je povinný predmetné vozidlo mu vydať v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. Rovnako nepovažoval za správny názor súdu prvej inštancie na strane 7 bod 22. uznesenia. Zaistenie veci podľa § 21 ods. 1, jej vrátenie v zmysle § 21 ods. 3 alebo uloženie do úschovy v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. v čase, kedy nie je pre ďalšie konanie potrebná, sú samostatné postupy v zmysle uvedeného zákona. Prípadné konštatovanie oprávnenosti zaistiť vec na vykonanie potrebných úkonov, nezakladá automaticky aj oprávnenosť na uloženie veci do úschovy. Opačný názor súdu prvej inštancie je preto značne predčasný a arbitrárny. Obdobne aj Ústavný súd SR dospel k právnomu záveru o tom, že vlastník veci nemôže mať naliehavý záujem na požadovanom určení vlastníctva vtedy, ak sa jeho právne postavenie nezmení. Rozhodnutie, ktorým by došlo k potvrdeniu jeho vlastníctva, je nadbytočné, nakoľko nemôže slúžiť k zmene zápisu v evidencii motorových vozidiel, keďže ako vlastník zapísaný stále je a nič nie je potrebné meniť. V tejto súvislosti poukázal na závery uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 10. 02. 2016 č. k. I. ÚS 78/2016-10, ktoré možno aplikovať aj na okolnosti prejednávanej veci pri rozhodovaní o nároku na vydanie veci alebo na určenie vlastníckeho práva. Zároveň platí, že ak nie je daný dôvod pre vytvorenie „spornosti vlastníctva“, ani druhý dôvod, ktorým je „uplatnenie práva“ na vec, nie je jeho povinnosťou vykonávať úkony za spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH, nahrádzať jeho procesnú aktivitu a vyvolávať súdny spor o vlastníctvo k tomuto motorovému vozidlu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný koná nezákonne a zadržáva jeho vec, môže v budúcnosti ďalej konať nezákonne tým, že odovzdá predmet vlastníctva polícii, alebo štátu, javí sa ako nevyhnutné dočasne usporiadať pomery účastníkov konania. Konanie vyvoláva pre neho nebezpečenstvo, že ak žalovaný bude vykonávať voči žalobcovi svoju moc neobmedzene, hoci na takýto postup neexistujú zákonné podmienky, môže mu vzniknúť potom povinnosť odpovedať ďalším úkonom, uplatňovať si nárok na náhradu škody, vykonávať zložité a nákladné dokazovania, domáhať sa vydania veci od tretej osoby, do sféry dispozície ktorej sa takýmto postupom žalovaného môže dostať predmet vlastníctva.

3. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia (na základe postupu odvolacieho súdu podľa § 329 ods. 1 CSP), žiadal uznesenie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť, keďže zaistenie vozidla považuje naďalej za zákonné a potrebné. V podrobnostiach poukázal (v bode I.) na tvrdenia žalobcu o nadobudnutí vlastníckeho práva, v bode IV. vychádzal zo stanoviska odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, z ktorého vyplýva skutočnosť, že:

dňa 16.1.2020 bola na odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši doručená žiadosť Prezídia Policajného zboru úradu medzinárodnej policajnej spolupráce Národná ústredňa SIRENE pod č. PPZ-MPS-NUS-423869/2020-HOR zo dňa 14.1.2020 o vykonanie previerky k predmetnému vozidlu, kde Národná ústredňa SIRENE UMPS PPZ prijala informáciu o stotožnení záznamu v Schengenskom informačnom systéme (SIS) so záznamom v IS EVO, ktoré sa týkali uvedeného vozidla. Taktiež nám poslali ďalšie informácie k uvedenému vozidlu, ktoré obdržali prostredníctvom SIRENE Nemecko k záznamu SIS z ktorých vyplynulo, že sa jedná práve o uvedené vozidlo, ktoré je hľadané. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-140/2020.

- na základe horeuvedenej informácie bola k vozidlu vykonaná lustrácia, kde bolo potvrdené, že sa jedná o uvedené vozidlo, ktoré je evidované na firmu LUDOSS, s.r.o. so sídlom Dr. J Gašperika 601/8, Liptovský Hrádok, IČO: 44567057, ktoré bolo zaevidované ako DOVOZ z Nemeckej republiky, - dňa 28.1.2020 bola od Národná ústredňa SIRENE pod č. PPZ-MPS-NUS-423869/2020-HOR zo dňa 27.1.2020 doručená žiadosť o vykonanie previerky + doplňujúce informácie z Nemecka, kde vo formulári boli uvedené ďalšie informácie, ktoré majú byť poskytnuté v prípade nájdenia vozidla, kde okrem iného

bol popísaný skutok podvodného konania vo vzťahu k predmetnému vozidlu. Okrem uvedeného tu boli aj žiadosti o informácie, ktoré obsahovali aj žiadosť o prijatie opatrenia, za účelom zachovania vlastníckeho práva. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP-140-005/2021,

- nakoľko sa nepodarilo predmetné vozidlo v služobnom obvode vypátrať, príslušníci Policajného zboru nevedeli presný právny stav, ako bolo predmetné vozidlo nadobudnuté. Z taktického hľadiska nebol konateľ firmy LUDOSS s.r.o. kontaktovaný a až dňa 14.12.2020 sa podarilo predmetné vozidlo vypátrať, kde následne bolo podľa § 21 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov zaistené osobe N. L., nar. X.X.XXXX, trvale bytom N. J. I. č. XXX/X, M. T., okr. M. G.. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-140-006/2021,
- k zaistenému vozidlu bol p. N. L. nar. XX.XX.XXXX vyťažný k nadobudnutiu predmetného vozidla, pričom uviedol, že vozidlo zakúpil prostredníctvom internetového inzerátu, kde ponuka bola na stránke MOBILE.DE a to v roku 2017, pričom vozidlo zakúpil za sumu 52,500,- € a ku kúpe predložil potrebné doklady, zmluvy a potvrdenie o zrealizovaní transakcie, ako aj doklady z Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií a ostatné doklady potrebné k legálnemu nadobudnutiu a prihláseniu vozidla. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-140-007/2021, príslušná fotodokumentácia k zaistenému vozidlu je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-140-012/2020,
- následne bola dňa 14.12.2020 vyrozumená národná ústredňa SIRENE o doposiaľ vykonaných úkonoch. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-140-010/2020,
- príbežne boli k predmetnému vozidlu vykonávané potrebné lustrácie, bola spracovaná žiadosť o vyjadrenie k metalografickému skúmaniu, spracované žiadosti o zaslanie spisového materiálu z Okresného dopravného inšpektorátu a z Okresného úradu, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií, kde všetky žiadosti, odpovede, ako aj výsledky skúmaní sú evidované v spise č. ORPZ-LM-KP4-140/2020, ktorý bol v roku 2021 preevidovaný na č. ORPZ-LM-KP4-118/2021,
- dňa 27.01.2021 boli pracovníci odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši kontaktovaní prostredníctvom e-mailovej komunikácie z emailu a@b.c, kde sa konateľ dotazoval na stav konania, na základe čoho bolo s pánom L. vykonané osobné stretnutie s tým, že menovaný bol ozrejmý o ďalšom postupe s ktorým súhlasil a uviedol, že predmetné skutočnosti týkajúce sa zaisteného vozidla bude riešiť prostredníctvom zastupujúceho právnik. Uvedené je evidované pod č. ORPZ-LM-KP4-118/2021 a ORPZ-LM-KP4-118-001/2021,
- dňa 15.02.2021 bolo príslušníkmi Policajného zboru spracované pod č. ORPZ-LM-KP4-118-002/2021 oznámenie o zaistenej veci, kde bol konateľ firmy N. L., nar. XX.XX.XXXX poštou, ktorú osobne prevzal dňa 15.02.2021 upovedomený podľa § 21 ods. 9 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, že predmetná zaistená vec je toho času v úschove 1. oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, kde na túto vec si môže v lehote do 60 dní od doručenia oznámenia uplatniť vlastnícke právo, alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde a v prípade uplatnenia tohto práva bol požiadany, aby v uvedenej lehote 60 dní od prevzatia tohto oznámenia vyrozumel príslušníkov Policajného zboru Liptovský Mikuláš, ktorí v predmetnej veci vedú preverovanie o tom, na ktorom súde došlo k tomuto uplatneniu práva. Následne bol dňa 17.02.2021 z e-mailovej adresy a@b.c doručený oznam o prevzatí právneho zastupovania spoločnosti LUDOSS s.r.o. advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, pričom uvedený e-mail obsahoval okrem iného aj žiadosť o vrátenie resp. vydanie veci vlastníkovi podľa ust. § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-024/2021,
- dňa 18.02.2021 bolo pod č. ORPZ-LM-KP4-118-025/2021 zaslané advokátskej kancelárii JUDr. Ivana Jánošíka vyrozumienie o zaistenej veci, kde mu bola vysvetlená situácia a dôvod zaistenia veci a taktiež tu bol opätovne tak, ako aj predtým konateľ firmy LUDOSS s.r.o. pán L. vyrozumý o postupe podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, pričom bol upovedomený aj o tom, že políciou Spolkovej republiky Nemecko bola príslušníkom Policajného zboru odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš doručená správa, kde sa polícia Spolkovej republiky Nemecko vyjadrila, že majiteľom predmetného zaisteného vozidla je FCA Bank Deutschland GmbH, SRN, Salzstrasse 138, D - 74076 Heilbronn Germany, zástupca spoločnosti p. G. M. - Q., a kontaktné údaje, pričom táto spoločnosť má záujem o vrátenie vozidla, kde uvedená písomnosť bola prevzatá advokátskou kanceláriou JUDr. Ivana Jánošíka dňa 10.3.2021,
- dňa 18.02.2021 bolo prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE zaslané vyrozumienie FCA Bank Deutschland vo veci predmetného vozidla so žiadosťou o vyrozumienie podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.-Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-026/2021,

- následne boli doručené žiadosti o vrátenie, resp. vydanie veci vlastníkovi podľa ust. § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov z advokátskej kancelárie JUDr. Ivana Jánošíka. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-027/2021,

- dňa 26.02.2021 bola z Národnej ústredne SIRENE doručená informácia, že vyrozumeli Nemeckú stranu o tom, že vlastník má 60 dní na nárokovanie vlastníctva a boli doručené, ako príloha písomnosti aj priložené dokumenty súvisiace s navrátením vozidla. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-029/2021,

- dňa 02.03.2021 bola opätovne doručená žiadosť o vrátenie resp. vydanie vozidla vlastníkovi podľa ust. § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov z advokátskej kancelárie JUDr. Ivana Jánošíka, kde okrem iného požaduje vrátenie veci podľa § 21 ods. 3 citovaného zákona, nakoľko podľa jeho vyjadrenia sa domnieva, že pominuli dôvody na zaistenie veci podľa § 21 ods. 1 citovaného zákona a vlastníctvo na uvedené vozidlo spoločnosťou LUDOSS s.r.o. je podľa jeho názoru nepochybné, kde uvedené odôvodňoval viacerými ustanoveniami zákonov. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-030/2021,

- dňa 09.03.2021 bola advokátskou kanceláriou JUDr. Ivana Jánošíka doručená výzva na vydanie veci vlastníkovi podľa ust. § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, pričom bola predložená notárska zápisnica, ktorej prílohu tvorí notárska zápisnica notára JUDr. Soňa Šuvadová, kde v uvedenej zápisnici notár osvedčuje, že účastník vyhlásenia (N. L. v.r. ako konateľ obchodnej spoločnosti LUDOSS s.r.o.) pred ňou vykonal a doložil listiny uvedené v notárskej zápisnici, pričom sa jedná o dokumenty, ktoré majú preukazovať vlastníctvo spoločnosti k predmetnému vozidlu a vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k hnutelnej veci zo dňa 1.marca 2021. Táto písomnosť je evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-025/2021,

- dňa 30.03.2021 bola na Národnú ústredňu SIRENE zaslaná žiadosť o vykonanie operatívnej preverky a vyrozumenie o právnom stave k vozidlu a boli požiadaní o zistenie skutočností vo vzťahu k trestnému činu vyšetrovanému na území Spolkovej republiky Nemecko s tým, že boli vyrozumení o tom, že na základe doposiaľ zistených skutočností vyplynulo podozrenie, že k predaju vozidla došlo podvodným spôsobom, na základe čoho vzniká dôvodná pochybnosť o vlastníckych právach k predmetnému vozidlu. Taktiež tu bolo opätovne pripomenuté, že ak je vozidlo potrebné na účely trestného konania, toto môže byť vyriešené prostredníctvom právnej pomoci. Taktiež tu bolo pripomenuté, že vznikli pochybnosti o vlastníckych právach na predmetné vozidlo a o uplatnení vlastníckych práv a o termíne podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-033/2021,

- dňa 30.03.2021 bol konateľ spoločnosti LUDOSS s.r.o., ako aj právny zástupca JUDr. Ivan Jánošík, ktorí písomnosť prevzali do vlastných rúk dňa 07.04.2021 o tom, že opätovne bola doručená políciou Spolkovej republiky Nemecko správa, že majiteľom predmetného vozidla je FCA Bank Deutschland GmbH, SRN, Salzstrasse 138, D - 74076 Heilbronn Germany, zástupca spoločnosti p. G. M. - Q., ktorá má záujem o vrátenie vozidla. Taktiež boli vyrozumení o tom, že nakoľko vznikli pochybnosti o vlastníckych právach v súvislosti so zaistenou vecou, teda predmetným motorovým vozidlom, dávame im na vedomie, že od prvotného doručenia vyrozumenia splnomocnenému právnenému zástupcovi, teda dňom 10.03.2021 plynie lehota 60 dní na uplatnenie vlastníckeho práva, alebo iného práva na zaistenú vec na príslušnom súde SR. V prípade uplatnenia takéhoto práva boli vyzvaní, aby v tejto lehote informovali pracovníkov OKP o tom, na ktorom súde na území SR došlo k uplatneniu vlastníckeho práva. Taktiež tu boli upozornení podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov že v prípade, že v stanovenej lehote nedôjde k uplatneniu práva na zaistenú vec, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-034/2021,

- dňa 08.04.2021 bola kontaktovaná Národná ústredňa SIRENE s tým, že im bola ozrejmená situácia k vlastníckemu právu spoločnosti LUDOSS s.r.o., kde prostredníctvom nich boli orgány nemeckej polície požiadané o informovanie FCA Bank Deutschland GmbH, Spolková republika Nemecko o jednoznačné vyjadrenie k uvedenému vozidlu. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-037/2021,

- následne k uvedenému bolo prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE dňa 15.04.2021 informované zo SIRENE Nemecko, že podľa ich príslušnej polície uvádzajú informáciu o tom, že podľa ich vyšetrovania je právoplatným majiteľom predmetného vozidla FCA Bank GmbH, pretože majú v držbe originál technického osvedčenia o vozidle časť II a preto nie je podľa nemeckého práva možné, aby vozidlo zákonne nadobudla osoba N. L.. Taktiež zaslali informáciu o tom, že ak si spoločnosť FCA Bank GmbH neuplatní vlastnícke právo na slovenskom súde v rámci uloženej lehoty (čo po dvoch dňoch žiadostiach urobila), podľa príslušnej polície môže byť vozidlo uvoľnené zo zaistenia. Taktiež podali informáciu o tom, že verejná prokuratúra v Augsburgu nepotrebuje vozidlo ako dôkaz v trestnom

konaní. V uvedenej písomnosti požiadali o poskytnutie údajov osoby N. L. pre GCA Bank GmbH za účelom občiansko- právneho uplatnenia si práva na vozidlo. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-038/2021,

- dňa 15.04.2021 bola zaslaná informácia z advokátskej kancelárie JUDr. Ivana Jánošíka o tom, že vo veci podali žalobu podľa ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a vyzvali na predloženie listiny vo veci vedenej pred Okresným riaditeľstvom PZ Liptovský Mikuláš pod č. ORPZ-LM-KP4-118-034/2020,

- dňa 16.04.2021 boli orgány Nemecka prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE požiadané o uvedenie skutočností, či si FCA Bank uplatnila vlastnícke práva na príslušnom súde SR a v prípade že nie, boli upozornení na zákonnú lehotu a taktiež im v zmysle ich žiadosti boli poskytnuté údaje k osobe N. L.. Písomnosť evidovaná pod č. ORPZ-LM-KP4-118-040/2021,

- dňa 30.04.2021 bolo prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE zaslaná informácia od príslušnej polície o tom, že FCA Bank Deutschland GmbH, že vlastníctvo bolo určené slovenským súdom: Tomášikova 6, 031 01 Liptovský Mikuláš, sp. zn. 21C/8/2021 (uvedená spisová značka je zhodná so spisovou značkou, ktorú poskytol advokát pána L. vo svojom liste, kde informoval o podaní žaloby). Písomnosť evidovaná písomnosťou č. ORPZ-LM-KP4-044/2021.

4. Na základe uvedeného dospel k záveru, že na podklade všetkých vyššie uvádzaných dokumentov je zrejmé, že pretrvávajú vzniknuté pochybnosti o tom, komu patrí predmetné zaistené motorové vozidlo a taktiež je zrejmé, že oddelenie kriminálnej polície si splnilo všetky povinnosti vo vzťahu k osobe, ktorej bolo vozidlo zaistené, ako aj k osobe resp. inštitúcii, ktorá je vlastníkom vozidla podľa orgánov Nemeckej republiky a taktiež boli v zmysle zákona účastníci tohto konania upovedomení o zákonných lehotách a dôsledkoch resp. ďalšom postupe v prípade ich nesplnenia. Domnieva sa preto, že príslušníci policajného zboru, ktorí v danej veci konajú, splnili si všetky povinnosti v zmysle ustanovenia § 21 zákona č. 171/1993 Z. z., pričom k dnešnému dňu je už podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 21C/8/2021. Súčasťou podaného vyjadrenia žalovaného k odvolaniu je dokumentácia k zaisteniu predmetného vozidla zažurnalizovaná na č. l. 142 až 501 spisovného materiálu, doručená odvolaciemu súdu dňa 27. 05. 2021.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktoré podľa § 388 v spojení s § 234 ods. 1 CSP zmenil z nasledovných dôvodov:

6. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná reakcia súdu na deklarováný stav právnych vzťahov strán sporu, pokiaľ súd posúdením tvrdených a predložených dôkazov žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (na rozdiel od dokazovania v konaní vo veci samej ovládaného zásadou kontradiktórnosti vedeného konania) má dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu zásahu do práv, resp. právnych vzťahov, ktoré sú medzi účastníkmi konania sporné a ktoré majú byť na základe návrhu neodkladným opatrením (dočasne) upravené.

7. Odvolací súd sa podrobne oboznámil so spisovým materiálom vedeným k predloženej právnej veci - s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a priloženými listinnými dôkazmi, vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami a posúdením zisteného stavu dospel k rozdielnemu záveru od záveru súdu prvej inštancie, keď potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v danom prípade zo strany žalobcu mal relevantným spôsobom preukázanú.

8. V danom prípade žalobca osvedčil základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby predbežnej úpravy vzájomných vzťahov. Odvolací súd (vychádzajúc z rovnakých skutkových zistení ako súd prvej inštancie) mal zistené, že žalobca na základe podanej žaloby voči žalovanému sa domáha vo veci samej vydania rozsudku, ktorým žiada, aby žalovaný bol zaviazaný k povinnosti vydať mu predmetné motorové vozidlo podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe uvádzaného skutkového tvrdenia, že sa cíti byť vlastníkom motorového vozidla, vo vzťahu ku ktorému sa ochrana vlastníckeho práva domáha, keď

zároveň považuje úschovu predmetnej veci žalovaným podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. za nezákonnú.

9. V súvislosti s podanou žalobou o vydanie veci a s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (ktorý tvorí súčasť tohto návrhu) žalobca tvrdí, že je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla továrenskej značky Land Rover Range Rover Velar 2,0 TDI, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30. 10. 2017, ústne uzatvorenej medzi spoločnosťou Bavaria Exclusive Cars GmbH so sídlom Siemensstrasse 32, 86830 Schwabmiinchen, Nemecko, reg. u Handelsregister Memmingen pod č. HRB 31032 ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim, pričom na základe dohody o cene za predmet kúpy žalobca uhradil predávajúcemu kúpnu cenu v celom rozsahu dňa 30. 10. 2017 v celkovej výške 52 500,- eur. Osobné motorové vozidlo zn. Land Rover Range Rover Velar 2,0 TDI bolo po úhrade kúpnej ceny naložené na prives dňa 14. 11. 2017 a privezené na Slovensko, kde žalobca prevzal predmet kúpy dňa 07. 11. 2017. O uvedenej skutočnosti svedčí medzinárodný nákladný list č. SK0134805, faktúra (Rechnung) č. 201117-1 zo dňa 20. 11. 2017, potvrdenie o úhrade kúpnej ceny (Zahlungsweise) bolo zo strany predajcu vystavené dodatočne dňa 20. 11. 2017. K predmetnému motorovému vozidlu zn. Land Rover Range Rover Velar 2,0 TDI bol pri vývoze doložený COC certifikát č. TB 062031. Po dovoze bola u predmetného motorového vozidla vykonaná dovozná kontrola originality dňa 22. 01. 2018, o ktorej bol vydaný odborný posudok o kontrole originality č. SKLB OOO 279, kód protokolu 80300809941220118115535 a bola mu pridelená kontrolná nálepka č. sKAj 899775. Osobné motorové vozidlo bolo predávajúcim predávané ako nové vozidlo, o čom svedčí stav počítadla o prejdenej vzdialenosti (odometra), ktorý v čase kontroly originality ukazoval 83 km. Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemnej komunikácie následne rozhodnutím zo dňa 05. 02. 2018 č. OÚ-LM-OCDPK-2018/001756 uznal typové schválenie ES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu a vozidlo zapísal do evidencie motorových vozidiel dňa 05. 02. 2018 a vydal osvedčenie o evidencii - časť II. č. TB 062031, kde ako vlastník a prevádzkovateľ predmetného motorového vozidla je zapísaný žalobca. Žalobca od okamihu nadobudnutia vlastníctva k predmetnému osobnému motorovému vozidlu predmet svojho vlastníctva nerušene užíval a vlastníckemu právu žalobcu na území Slovenskej republiky nikto neodporoval.

10. Predmetné motorové vozidlo bolo dňa 14. 12. 2020 v čase o 11,30 hod. postupom podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. zaistené policajtom v konaní vedenom pred Okresným riaditeľstvom PZ Liptovský Mikuláš, odborom kriminálnej polície, 1. operatívnym oddelením pod č. OR PZ LM-KP4-140-006/2020 ako vec, u ktorej je podozrenie, že táto vec má súvis alebo pochádza z trestného činu alebo priestupku. Listom zo dňa 17. 02. 2021 žalobca poukázal príslušnému policajnému útvaru, že predmetné motorové vozidlo je jeho výlučným vlastníctvom, vlastníctvo je nepochybné a je preukázané celým radom listín, ktorých hodnovernosť nebola doposiaľ spochybnená. Konajúci policajný orgán dňa 18. 02. 2021 oznámil žalobcovi, že oprávnenie na zaistenie predmetnej hnutelnej veci podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. už netrvá a zaistenú hnutelnú vec postupom podľa ust. § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore uložil do úschovy z dôvodu, že vznikli pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, u ktorej bola zaistená, a to z dôvodu podozrenia, že táto má súvis so spáchaním trestného činu alebo priestupku. Zároveň v správe je ďalej uvedené, že predmetné motorové vozidlo bolo zaistené na základe podnetu Polície SRN prostredníctvom Úradu medzinárodnej spolupráce prezídia Policajného zboru v Bratislave, nakoľko bolo po predmetnom vozidle Políciou SRN vyhlásené pátranie v schengenskom priestore, z dôvodu trestného činu podvodu spáchaného v období od 12. 05. 2018 do 12. 07. 2019 na území SRN Schwabmiinchen, ktorého skutok je riešený príslušným orgánom SRN. Opätovne bola pracovníkom 1. OO OKP OR PZ Liptovský Mikuláš Políciou SRN doručená správa, kde sa Polícia SRN vyjadрила, že majiteľom predmetného zaisteného motorového vozidla je FCA Bank Deutschland GmbH SRN, ktorá má záujem o vrátenie vozidla. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bol dňa 15. 02. 2021 vyzoomený žalobca v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o tom, že predmetná zaistená vec je v úschove príslušného policajného orgánu, na ktorú si môžu v lehote do 60 dní od doručenia tohto oznámenia uplatniť vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde SR. Následne žalobca listami zo dňa 23. februára 2021 a 05. marca 2021 adresoval Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, 1. operatívne oddelenie výzvu na vydanie veci vlastníkovi podľa ust. § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z., pričom bolo zároveň preukázané, že dňa 11. 03. 2021 žalobca podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš voči žalovanému Slovenskej republike, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žalobu o vydanie veci s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe podmienok ust. § 126 Občianskeho zákonníka.

11. Z takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie pri rozhodovaní o dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal. Závery súdu prvej inštancie vyjadrené v bode 22. odôvodnenia uznesenia, na základe ktorých dospel o nedôvodnosti podaného návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie sú správne. Úvahy súdu prvej inštancie o tom, že vzhľadom na skutkové okolnosti, s akým druhom žaloby by sa mal žalobca domáhať svojho práva na súde, môžu byť predmetom hodnotenia v konaní vo veci samej a nie pri skúmaní podmienok osvedčenosti a naliehavosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie už predbežne vyjadril svoj názor k posúdeniu prípustnosti žaloby o vydanie veci podľa § 126 Občianskeho zákonníka (keď podľa jeho názoru nemožno ani prejudiciálne riešiť otázku vlastníckeho práva) s tým, že do úvahy prichádza iba žaloba o určenie vlastníckeho práva, kde ďalší domnelý vlastník (spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH) ako strana sporu, nie je v tomto konaní uvádzaný. Takýto záver však nekorešponduje s obsahom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 87/2011, ktoré súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uvádza a vyvodzuje z neho ďalšie závery, keď z tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobca (v uvedenom konaní právnická osoba) sa domáhal vydania zaistenej veci na súde vo vzťahu ku Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Slovenskej republiky. Takéto úvahy súdu (o prípustnosti tej ktorej vlastníckej žaloby) môžu byť predmetom prieskumu na základe výsledkov vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej, t. j. v konaní na základe podanej žaloby žalobcu o vydanie predmetného motorového vozidla.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Vychádzajúc tak z tvrdených skutočností v žalobe a zisteného skutkového stavu potrebného pre nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ osvedčil skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia - zákazu nakladania s predmetným motorovým vozidlom až do rozhodnutia súdu, ktorý (právooplatne) rozhodne o podanej žalobe na vydanie predmetného motorového vozidla podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil, že sa cíti byť vlastníkom predmetného vozidla na základe predložených dokladov o kúpe predmetného vozidla, pričom jeho vlastníctvo doposiaľ právne relevantným spôsobom spochybnené nebolo. Skutočnosť, či sa žalobca dôvodne domáha vrátenia (vydania) predmetného vozidla podľa § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. na základe tvrdenia, že nie sú dané podmienky, aby predmetné vozidlo bolo naďalej v úschove orgánov policajného zboru v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z., bude predmetom posúdenia súdu na základe výsledkov vykonaného dokazovania vo veci samej. Do času rozhodnutia súdu vo veci samej je však potrebné, aby sa s predmetným vozidlom spôsobom - navrhovaným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - nenakladalo, v opačnom prípade by mohlo dôjsť k obmedzeniu práva žalobcu na prístup k spravodlivosti, v uplatňovaní tvrdeného vlastníckeho práva a v prípade úspešnosti žaloby, aj k zmareniu prípadného výkonu takéhoto rozhodnutia.

14. Z uvedených dôvodov preto krajský súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze žalovaného nakladať s motorovým vozidlom - scudziť, prenajať, zaťažovať, odovzdať inej osobe, inému policajnému útvaru alebo inému štátu, vyhovel. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zákazu žalovaného predmetné motorové vozidlo - „užívať“, „previesť“, „inak nakladať s osobným motorovým vozidlom“ ako nedôvodný zamietol, keďže ani z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, o aké uloženie povinnosti z hľadiska hmotného práva (v zmysle jeho obsahu a určitosti) sa jedná a taktiež, uloženie povinnosti musí byť konsenzuálne s uplatnením práva na základe podanej žaloby vo veci samej.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)